

om anerkendelse og fuldbyrdelse af strafferetlige afgørelser med fuld respekt af gensidige retsprincipper.

Formålet med rammeafgørelserne er at forenkle og effektivisere procedurerne mellem medlemsstaterne i forbindelse med anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om henholdsvis beslaglæggelse, bødestraf og konfiskation, således at fuldbyrdelse hurtigt kan ske i det land, hvor det pågældende bevismateriale eller formuegode eller den pågældende person befinder sig.

De gældende procedurer i forbindelse med fuldbyrdelse af strafferetlige afgørelser fra andre lande er komplicerede og tidskrævende. Rammeafgørelserne indebærer, at afgørelser truffet i en medlemsstat som udgangspunkt skal anerkendes af den medlemsstat, der skal gennemføre afgørelsen, uden yderligere formaliteter og gennemføres omgående på samme måde, som hvis der havde været tale om en national afgørelse.

Er der f.eks. tale om fuldbyrdelse af en beslaglæggelseskendelse, kan de komplicerede procedurer indebære risiko for, at formålet med beslaglæggelsen forspildes, og at mulighederne for at sikre et bevismiddel med henblik på strafforfølgning eller strafbart udbytte med henblik på konfiskation forringes. Forenkede procedurer vil endvidere kunne medvirke til, at vare-tægtsfængslingsperioder i visse tilfælde vil kunne forkortes, fordi bevismidler og formodet strafbart udbytte hurtigere kan beslaglægges, og behovet for at vare-tægtsfængsle en mistænkt på grund af en antagelse om, at den pågældende vil bortskaffe bevismateriale, derved hurtigere vil ophøre.

Rammeafgørelserne adskiller sig fra de gældende procedurer derved, at den fuldbyrdende stat i langt højere grad forpligter sig til at fuldbyrde de pågældende afgørelser fra en anden EU-medlemsstat uden at foretage en nærmere prøvelse af grundlaget for afgørelsen og i forhold til visse lovovertrædelser uden at betinge sig, at der er tale om strafbare forhold i fuldbyrdelsesstaten.

1.3. Rammeafgørelserne overlader på en række områder valget af den nærmere gennemførelsesmodel til medlemsstaterne. Som det fremgår af bemærkningerne nedenfor vedrørende de enkelte rammeafgørelser, er lovforslaget udformet således, at der i vidt omfang er gjort brug af rammeafgørelsernes muligheder for at opretholde visse afslagsgrunde.

Rammeafgørelserne indeholder alene fakultative afslagsgrunde. Det er således overladt til medlemsstaterne, dels om de overhovedet vil gøre brug af de pågældende afslagsgrunde, dels om de i givet fald vil udforme gennemførelsesbestemmelser som ufravigelige bestemmelser eller som bestemmelser, hvorefter det

beror på et konkret skøn, om fuldbyrdelse skal afslås. Justitsministeriet har valgt at foreslå samtlige fakultative afslagsgrunde medtaget i loven. Dette skal ses på baggrund af den væsentlige udvidelse af forpligtelsen til at fuldbyrde andre medlemsstaters strafferetlige afgørelser, som rammeafgørelserne indebærer. Justitsministeriet har herved så vidt muligt fulgt samme fremgangsmåde som ved gennemførelsen af den europæiske arrestordre, jf. lov nr. 433 af 10. juni 2003, således at der så vidt muligt er parallelitet mellem ufravigelige og skønsmæssige afslagsgrunde i dette forslag og i udleveringsloven.

1.4. Forslaget indeholder ikke en udtrykkelig bestemmelse om, at fuldbyrdelse ikke må ske i strid med Danmarks internationale forpligtelser, herunder f.eks. Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Disse forpligtelser gælder fuldt ud også uden en sådan udtrykkelig bestemmelse. Fuldbyrdelse kan således f.eks. ikke ske, hvis fuldbyrdelsen vil være i strid med artikel 6 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention om retten til retfærdig rettergang. Det er udtrykkeligt fastslået i rammeafgørelserne, at disse ikke indebærer ændringer af pligten til at respektere grundlæggende rettigheder og retsprincipper, der bl.a. følger af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

En generelt formuleret bestemmelse herom i loven ville ikke give yderligere vejledning, men ville derimod kunne give anledning til urigtige modsætningslutninger i forhold til anden lovgivning.

Det er imidlertid særskilt præciseret i rammeafgørelsernes præambler, at der ikke er et forbud mod at afslå fuldbyrdelse, hvis der er grund til at formode, at udstedelsesstatens afgørelse er truffet med det formål at retsforfølge eller straffe en person på grund af vedkommendes køn, race, religion, etniske baggrund, nationalitet, sprog, politiske overbevisning eller seksuelle orientering. Dommerforeningen har på denne baggrund i sit høringsvar henstillet, at denne prøvelsesadgang kommer til at fremgå af lovtæksten.

På den anførte baggrund indeholder lovforslaget bestemmelser, der præciserer, at fuldbyrdelse skal afslås i den nævnte situation. Det foreslås at indsætte bestemmelserne som obligatoriske afslagsgrunde i §§ 7, 20 og 33.

1.5. Det foreslås at gennemføre de tre rammeafgørelser om gensidig anerkendelse af strafferetlige afgørelser ved en særlig lov frem for at indarbejde rammeafgørelserne i eksisterende lovgivning om international fuldbyrdelse af straf. Hermed tydeliggøres, at ordningen mellem medlemsstaterne i Den Europæiske